

Dijous Sant / C

Lectura primera

Ex 12,1-8.11-14

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès i a Aharon mentre eren al país d'Egipte: «Per a vosaltres, aquest mes serà el primer de tots els mesos de l'any. Digueu a tota la comunitat del poble d'Israel: “El dia deu d'aquest mes, que cada família, cada casa, prengui un anyell o un cabrit. Si una família fos massa petita, que el prengui junt amb la família del veí més pròxim, fins a completar el nombre de persones. Compteu quants en calen per menjar-se'l. Que sigui mascle, sense tara, i que no tingui més d'un any. Podeu prendre igual un anyell que un cabrit. L'heu de guardar fins al dia catorze del mes, i que tots els qui formen part de la comunitat del poble d'Israel el degollin al capvespre d'aquell dia, que prenguin de la seva sang i en posin als dos muntants i a la llinda de les cases on se'l menjaran.

»Aquella mateixa nit han de menjar-ne la carn, rostida a la brasa, amb pans sense llevat i herbes amargues. Per a menjar-vos-el, aneu cenyits, amb les sandàlies posades i el bastó a la mà, i us l'heu de menjar a corre-cuita: aquesta víctima és la Pasqua, és a dir, el “pas” del Senyor. Aquella nit passaré pel país d'Egipte i faré morir tots els primogènits d'Egipte, tant els dels homes com els dels animals, i faré justícia contra les divinitats d'Egipte. Jo sóc el Senyor. La sang serà un senyal a les cases on vosaltres viviu. Quan veuré la sang «passaré» enllà i, al moment que jo castigui el país d'Egipte, no caurà damunt vostre la plaga de l'extermini. Tingueu aquest dia com un memorial, i celebren-lo amb un pelegrinatge en honor del Senyor. Que totes les generacions el celebrin com una institució perpètua”.»

Salm responsorial

115,12-13.15-16.17-18 (R. 1Co 10,16)

¿Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m'ha fet?
Invocant el seu nom,
alçaré el calze per celebrar la salvació.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent,
ho sóc des del dia que vaig néixer,
vós em trencàreu les cadenes. R.

R.: El calze de la benedicció
és comunió amb la sang de Crist.

Us oferiré una víctima d'acció de
gràcies,
invocant el vostre nom,
compliré les meves promences,
ho faré davant el poble. R.

Al Senyor li doldria
la mort dels qui l'estimen.

Lectura segona

1Co 11,23-26

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor. Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el

meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

Evangeli

Jn 13,1-15

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Eren ja les vigílies de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al Pare. Ell que sempre havia estimat el seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava. Durant el sopar, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de traïr-lo, Jesús, conscient que el Pare li havia deixat a les mans totes les coses, conscient que venia de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després tirà aigua en un gibrell i es posà a rentar els peus als deixebles i a eixugar-los-els amb la tovallola que duïa a la cintura. Quan anava a rentar Simó Pere, aquest li diu: «Senyor, ¿vós voleu rentar-me els peus a mi?» Jesús li respon: «Ara no entens això que faig; ho entendràs després.» Pere li diu: «Mai de la vida! Vós no em rentareu els peus.» Jesús li contestà: «Si no et rento, tu no ets dels meus.» Li diu Simó Pere: «Si és així, Senyor, no em renteu només els peus: renteu-me també les mans i el cap.» Jesús li respon: «Qui s'ha banyat només necessita rentar-se els peus; ja està net tot ell. I vosaltres ja esteu nets, encara que no tots.» Jesús sabia qui l'havia de traïr; per això deia que no tots estaven nets.

Després de rentar-los els peus, quan s'hagué posat el mantell i assegut a taula, els digué: «¿Enteneu això que us acabo de fer? Vosaltres em dieu “Mestre” i “Senyor”, i feu bé de dir-ho, perquè ho sóc. Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us ho heu de fer els uns als altres. Us he donat exemple perquè vosaltres ho feu tal com jo us ho he fet.»